

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er en meget besynderlig filosofisk diskussion, udenrigsministeren er ved at gå ind i. For det første troede jeg – og det er i hvert fald Enhedslistens udgangspunkt – at uskyldige civile er ofre, uanset hvad de er ofre for, og hvor de bor henne.

Kl. 15.50

Så troede jeg for det andet, og det mener vi også i Enhedslisten, at de uskyldige civile ofre i Afghanistan i høj grad også er ofre for Talebanregimet.

Derudover er det for den dreng på 3 år, som vi har set billeder af i fjernsynet, og som har mistet begge sine ben og begge sine arme i forbindelse med en amerikansk fejlbombning, eller for den familie, som har mistet deres far og mor i forbindelse med endnu en amerikansk fejlbombning, eller for den kvinde, som har mistet sin mand og sine børn i forbindelse med endnu en amerikansk fejlbombning, for alle de civile ofre er det sådan set fuldstændig ligegyldigt, hvorfor de er kommet i den situation.

For dem er situationen præcis lige så tragisk, som den var for hvert enkelt af de ofre, der kom af dage i USA. I den forstand er der jo ingen forskel for dem, der bliver ramt og for deres familie.

Derfor ville det vel – og jeg prøver at spørge igen – være helt rimeligt, at man ikke bare gav en generel hjælp til Afghanistan, det forstår jeg godt, men at man gav en konkret hjælp til de mennesker, som jeg forstår er blevet ramt meget mod deres ønske, fordi man har valgt at føre krigen mod Taleban på denne her måde.

Men er det ikke rimeligt, at de folk, der er helt uskyldige, som hverken har lod eller del i det, der er sket, som tværtimod måske selv er ofre for Taleban – jeg kan eventuelt give et konkret eksempel i næste spørgerunde – rent faktisk får noget hjælp, når de nu er kommet i denne her ulykkelige situation, eller at deres efterladte får noget hjælp?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Spørgsmålet er stillet som en sammenstilling af det, der foregik i Pentagon og Washington, og det, der foregår i Afghanistan. Spørgsmålet lyder: »Vil udenrigsministeren tage initiativ til, at de ansvarlige for luftangrebene i Afghanistan« – de ansvarlige for luftangrebene i Afghanistan – »pålægges at udbetale en erstatning til de mange uskyldige civile afghanske ofre for disse bombardementer, svarende til den, som er ble-

vet de uskyldige ofre for terrorangrebene på World Trade Center og Pentagon til del?»

Her rettes der altså en anklage mod de ansvarlige for krigsførelsen mod Taleban og Afghanistan, som sidestiller dem med Taleban, med Al-Qaida og bin Laden, og der har jeg sagt i mit tidligere svar, at det spørgsmål, det er utilstedeligt. Denne sammenstilling er totalt urimelig.

Der er tale om, at den ene har ønsket at fælde civile – så mange som muligt – den anden prøver at undgå at ramme civile så meget som muligt. Det er tragisk hver gang, de bliver ramt, det er der ikke nogen som helst tvivl om, men spørgsmålet er stillet på en polemisk, urimelig måde.

Søren Søndergaard (EL):

Hvis udenrigsministeren så prøver at se bort fra det polemiske og forholde sig til det indholdsmæssige, så må man have den opfattelse, at de ansvarlige for bombardementerne vil gøre alt for, at civile ikke rammes. Jeg går ud fra, at der er folk, der er ansvarlige for bombardementerne – det er bare en objektiv konstatering, det er der sådan set ikke noget inkriminerende i – for jeg håber ikke, at bombardementerne foregår fuldstændig uden, at nogen har taget beslutning om det.

Men hvis de ansvarlige for bombardementerne har den opfattelse, at man vil gøre alt for, at civile ikke rammes, og man beklager hver eneste uskyldig civil, der bliver ramt, ville det netop være en fantastisk måde at vise det på, hvis man sagde, at vi tager ansvaret for de uskyldige civile, som vi er kommet til – kommet til ud fra det udenrigsministeren understreger – at skade eller eventuelt slå ihjel.

Det er der, spørgsmålet ligger helt enkelt og helt klart. Ville det ikke være rimeligt at give dem en eller anden form for kompensation, netop fordi de er ofre, og det måske ikke har været meningen, at de skulle blive det?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Lad mig igen understrege, at Danmark ligesom den øvrige vestlige verden præcis går ind for at mildne situationen for ofrene for Talebanstyret og få genrejst landet. Vi går ind med nødhjælp, så de får humanitære forsyninger og fødevarer nu, vi har også i dag bevilget midler til minerydning, således at de kan bevæge sig i områderne igen, vi giver penge over FN, og vi giver penge over ngo'er.